



Fővárosi Ítéltábla

3.Pf.20.727/2022/4-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Berényi és Társai Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: dr. Mészáros Ágnes ügyvéd) által képviselt felperes (cím5) felperesnek – a Dr. Kovács Lóránd Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző: dr. Kovács Lóránd ügyvéd) által képviselt alperes cím3 alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 9-én kelt 17.G.44.273/2016/123-I. számú ítélete ellen a felperes 127. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 635.000 (hatszázharmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 173.250.036 forint vállalkozói díj és ezen összegből 159.892.644 forint után a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:155. § (1) bekezdése szerinti, 2016. május 25. napjától járó késedelmi kamat, 4.575.895 forint és áfa elmaradt haszon és ezen összeg után a Ptk. szerinti, 2016. május 25. napjától járó késedelmi kamat, valamint 40 € behajtási költségátalány megfizetésére. Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes 2016. május 24-én gyakorolt rendkívüli felmondása jogellenes.

[2] Előadta, hogy a jogelődje által az alperessel takarítási feladatok ellátására kötött vállalkozási szerződés alapján járó vállalkozói díját az alperes nem fizette meg. Állította, hogy hibátlan teljesítés esetén 211.996.415 forintról állíthatott volna ki számlát, ténylegesen azonban 209.350.252 forintot számlázott, amiből az alperes csak 49.480.097 forintot fizetett meg. Az alperes egyedi megrendelése alapján további, összesen 2.788.522 forint vállalkozói díjjal tartozik, amelynek a jogalapját a szerződés 3.2.c) pontja képezte. A felek közötti szerződést 2016. május 24-én írásban jogszerűen felmondta, így az az alperesét megelőzően hatályosult. Az elmaradt haszon körében keresetének jogalapjaként a Ptk. 6:143. § (2) bekezdését jelölte meg.

[3] Megalapozatlannak tartotta az alperes hibás teljesítésre alapított kötbérigényét és annak összecszerúságát vitatta. Az ekörben csatolt kimutatásban foglalt kifogások darabszámával szemben hangsúlyozta, hogy a hibás teljesítést kifogásoló eljárásrendet az alperes határozta meg, azonban nem járt el szerződészerűen azok bejelentése során. Megítélése szerint az alperes egyoldalú beszámítása a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: régi Kbt.) 130. § (6) bekezdésébe ütközik. Amennyiben a bíróság az alperes által érvényesített kötbér mértékét mégis megalapozottnak találná, kérte annak mérséklését a Ptk. 6:188. §-a alapján. Az alperes által érvényesített meghiúsulási kötbér összecszerű levezetését nem vitatta, jogalapját azonban igen, mivel a szerződés az alperesnek felróható okból szűnt meg.

[4] Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását. Állította, hogy 49.480.097 forintot megfizetett a felperesnek, ezért a hibátlan teljesítés esetén a felperes – az általa kifejtetteknek megfelelően – 162.610.514 forint vállalkozói díjat érvényesíthetne. A felperesnek a vállalkozói díj számítására vonatkozó módszerét nem vitatta, kártérítési igényét azonban teljes mértékben megalapozatlannak tartotta. Állította, hogy a felperes a szerződéses kötelezettségeit nem a szerződésnek megfelelően teljesítette, noha a hibák, hiányosságok feljegyzése és továbbítása a szerződés 3.2. számú melléklete alapján történt. Beszámítási kifogásában a felperes hibás teljesítésére hivatkozással kötbérigényt terjesztett elő a szerződés 6.2.1. és 6.2.2. pontja alapján 2014. augusztus és 2016. május közötti időszakra vonatkozóan, a hibás teljesítési kifogások darabszámához igazodóan, összesen 89.544.495 forintban. A szerződés 2.3. pontja alapján további meghiúsulási kötbérigényt terjesztett elő 30.395.143 forintban. Állította, hogy a Kbt. nem a bíróság előtti peres eljárásban való beszámítást zárja ki, hanem a közvetlen egymás közötti elszámolás során történő beszámítást.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 99.080.952 forintot és ezen összeg után 2016. május 25. napjától a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 3.603.067 forintot és ennek 2016. május 25. napjától a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 40 eurónak megfelelő, a Magyar Nemzeti Bank 2016. május 25.

napján érvényes hivatalos deviza-középárfolyama alapján meghatározott forintösszeg szerinti behajtási költségátalányt, valamint 1.601.760 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[6] Határozatának tényállásában megállapította, hogy a felperes jogelődje, mint szolgáltató 2014. augusztus 1-én 36 hónapra, 2017. augusztus 1-ig szóló, határozott idejű vállalkozási szerződést kötött az alperessel, mint megrendelővel a „alperes székhelyén és telephelyein takarítási feladatok ellátására vállalkozási szerződés keretében” megnevezéssel az alperes, mint ajánlatkérő által indított nyílt közbeszerzési eljárás eredményeként.

[7] A szerződéses feltételeket, valamint a takarítási feladatok műszaki tartalmát, időbeni gyakoriságát az alperes, mint ajánlatkérő határozta meg. A szerződés elválaszthatatlan részét képezte az ajánlati dokumentáció, a Műszaki specifikáció, amelyhez tartozó további mellékletek a szerződéses takarítandó felületeket határozták meg takarítási szintenként, épületenként, valamint szabályozták az egyes felületek takarításának gyakoriságát (napi, heti, havi). A 3.1. számú melléklet a takarítás teljesítés igazolást, a 3.2. számú melléklet a minőségi, mennyiségi kifogást szabályozta. A II/A Műszaki specifikáció 1. számú mellékletében foglalt leírás szerint a feleknek a kifogások elfogadására és igazolására a 3.2. számú mellékletben szereplő „Minőségi, mennyiségi kifogás” adatlapot kellett használni.

[8] A szerződés 3.1. pontja szerint a felperes köteles volt a szolgáltatást kiváló minőségben teljesíteni, különös figyelemmel az alperes működésével összefüggő kiemelt egészségügyi, higiénés, valamint minőségügyi rendszer követelményeinek betartására. A szerződés 5.4. pontja szerint a felperes által elvégzett munkát a szakmai teljesítést igazoló személy, illetőleg az általa megbízott személy felügyelte és ellenőrizte. A szerződés 5.5 pontja értelmében a vállalkozó a teljesítésigazolás birtokában volt jogosult havonta utólag számlát benyújtani.

[9] A szerződés 6.2. pontja rendelkezett a kötberről. A 6.2.1. pont értelmében a felperes arra az esetre, ha olyan okból, amelyért felelős nem, vagy nem szerződésszerűen teljesít a szerződésben meghatározottak szerint – hibás teljesítési, illetőleg meghiúsulási – kötbér megfizetésére köteles.

[10] A 6.2.2. pont alapján az alperes, amennyiben a felperes takarítási feladatait nem, csak részben, vagy nem megfelelő minőségben végezte el, a számla havi végösszegét a szervezeti egységek által igazolt minőségi, mennyiségi kifogások (3.2. számú melléklet) számának megfelelően kifogásonként 3 %-kal csökkentti (hibás teljesítési kötbér). Hibás teljesítés esetén az alperestől kapott értesítés alapján a felperesnek vagy megbízottjának (a hiba jellegétől függően) a lehető legrövidebb időn belül meg kellett kezdeni a hiba kijavítását. A hiba kijavításának elmaradása esetén az alperes az érintett szolgáltatás takarítási szintjének megfelelő m²-ért díjat nem fizet az 1.2. számú mellékletet alapul véve.

[11] A szerződés 6.2.4. pontja alapján az alperes jogosult volt az esedékessé vált kötbér összegét a felperest megillető vállalkozási díjból visszatartani. Erről az alperesnek a felperest haladéktalanul írásban értesítenie kellett.

[12] A felek között a szerződésszerű teljesítést illetően, a minőségi/mennyiségi kifogások, hibák kezelése, teljesítésigazolás kiállítása kapcsán vitás helyzet alakult ki, különösen a 3.2. pont szerinti melléklet kitöltésével, a kódok feltüntetésével, az aláírásra jogosult személy kilétével kapcsolatosan.

[13] Budapest Főváros Kormányhivatala 2015. november 4-én hatósági ellenőrzést végzett az alperesnél a higiénés takarítás vizsgálata céljából, amelyről a 9564-1/2015. számú jegyzőkönyv rögzítette az ellenőrzés során feltárt hiányosságokat. A jegyzőkönyv összegző megállapítása szerint a takarítási szerződésben foglalt feltételek, előírások, szakmai követelmények nem teljesültek, kevés dolgozói létszámmal, nem megfelelő tárgyi feltételekkel történt a takarítás.

[14] A felek 2016. május 24-én ismételten megbeszélést tartottak az alperes meghívására a jogügylet valamennyi nyitott kérdésének, különösen a pénzügyi kérdések rendezésére. Ezen a találkozón a sikertelen egyeztetést követően a felperes a szerződést azonnali hatállyal felmondta.

[15] A felperes a szerződés fennállása alatt a hibás, vagy nem teljesítéssel kapcsolatosan több alkalommal tett nyilatkozatot az alperes felé: 2016. január 22-i levelében megjelölte, hogy 2014. augusztusától 2015. novemberéig mely havi teljesítés vonatkozásában ismeri el az alperes kötbérigényét; a 2016. május 5-én kelt, a 2016. április 21-i megbeszélésről szóló, a felperes által az alperes részére küldött Emlékeztetőhöz és az ugyancsak ekkor kelt, a felperes által a Kormányhivatal jelentésére tett észrevételekhez csatolt táblázatos kimutatásban 2014. szeptember és 2015. július hónapok közötti időintervallumra szintén megjelölte a havi teljesítések vonatkozásában az általa elfogadott m² levonásokat.

[16] A felperes 2014. szeptember 1. és 2016. május 24. között összesen 209.350.252 forintról állított ki számlát, noha a szerződés rendelkezései és a hibátlan teljesítése alapján 211.996.415 forintot számlázhatott volna valójában. A szerződés fennállása alatt az emailen tett alperesi egyedi megrendelések díja 2.788.522 forint összeget tett ki. A felperes a szerződéses időszakra vonatkozóan 2.694.326 forint összegben állított ki ún. mínuszos számlát. Az alperes a felperes részére a perbeli vállalkozási szerződés alapján 49.480.097 forintot fizetett meg.

[17] A 2016. november 16. napján kelt 11063/Ü/1275/2016/3. számú közjegyzői végzés tanúsága szerint az alperes, mint letevő a jogosult részére a vállalkozási szerződés alapján vállalkozói díj címén közjegyzői letétbe helyezett 94.960.766 forint összeget. A letét kiutalásával kapcsolatos kikötés szerint a felperes köteles korrigált számlát kiállítani a nyilvántartott követeléseiről az alperes által elismert mértékben, amelynek összege a letétbe helyezett 94.960.766 forint.

[18] Az alperessel szerződést kötő felperesi jogelőd felperesi jogelőd az alperessel szemben fennálló követelését 2020. október 26-án a felperesre, mint jogutódra engedményezte.

[19] Az elsőfokú bíróság határozatának – a fellebbezés szempontjából releváns – jogi indokolásában a felperes által érvényesített vállalkozói díjjal összefüggésben rögzítette, hogy az alperes a felperesnek a vállalkozói díj összegszerű meghatározására vonatkozó számítási módszerét nem vitatta, ezért azt vette alapul, hogy a hibátlan teljesítés esetén a felperes milyen vállalkozói díjra lenne jogosult. Ekörben az alperes által kimunkált és a felperes által elfogadott 114/A/1. sorszám alatti táblázat adatai alapján a 2014. augusztusától 2016. májusáig tartó szerződéses időtartamra vonatkozó kimutatást vizsgálta és megállapította, hogy a szerződéses egységarra figyelemmel a felperes bruttó vállalkozási díja 211.996.415 forint volt. Rögzítette, hogy a felperes az alperestől külön e-mail útján érkezett egyedi megrendeléseit és azok díját a 81/F/2. számon becsatolt táblázatban kimunkálta és azt 2.788.522 forintban jelölte meg, amelyet az alperes utóbb a perben nem vitatott. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes hibátlan teljesítés esetén összesen 214.784.937 forintra lenne jogosult, amiből nem vitásan az alperes 49.480.097 forintot fizetett meg, ezért a felperesnek járó vállalkozói díj összege 165.304.840 forintra csökkent. Megállapította, hogy összesen 2.694.326 forint értékben állított ki a felperes mínuszos számlákat. Mivel a felperes a pert megelőzően elfogadta a mínuszos számlák alapjául szolgáló kifogásokat, ezért a felperes követelését a mínuszos számlákkal csökkentette, 162.640.514 forintban rögzítve a felperesnek járó vállalkozói díjat.

[20] Az alperes fizetési késedelmére alapított felperesi felmondást mind formailag, mind tartalmában megalapozottnak fogadta el, amely az alperes felmondását megelőzően szüntette meg a felek szerződését.

[21] A felperes ezért jogszerűen érvényesített elmaradt vagyoni előnyt, az igényelt áfa összeget azonban megalapozatlannak találta az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 2. § a) pontjára és 259. § 6. pontjára figyelemmel. Megállapította, hogy a kárigény kimutatását tartalmazó 76/F/6. számú mellékletben rögzített 4.575.895 forint az általános forgalmi adót már tartalmazza, ezért a felperes által alaposan érvényesített elmaradt vagyoni előny összege 3.603.067 forint, amely után 2016. május 25-től a felperes késedelmi kamat igényét is megalapozottnak találta a Ptk. 6:155. § (1) bekezdése értelmében.

[22] Az alperes által érvényesített kötbér igény vonatkozásában kifejtette, hogy a felperesnek a régi Kbt. 130. § (6) bekezdésére való hivatkozása a beszámítás körében megalapozatlan, ugyanis a Kbt. szabálya nem a bíróság előtti peres eljárásban való beszámítás lehetőségét zárja ki, hanem a közvetlen egymás közötti elszámolásra nézve tartalmaz rendelkezést.

[23] Az alperes által 89.544.495 forint értékben érvényesített hibás teljesítési kötbér igény körében a 114/A/5. sorszám alatt becsatolt és sorszámozott, rendszerezett minőségi és mennyiségi kifogásokat értékelte összevetve azt a 114/A/2. alatt csatolt táblázat adataival. Megállapította, hogy 2014. augusztusra az alperes hibás teljesítési kifogást nem érvényesített. A 2014. szeptemberre megjelölt kifogások közül 14 kifogást talált alaposnak. Az erre a hónapra becsatolt 3. számú kifogást nem fogadta el, mivel azon a felperes aláírása nem szerepelt. A 2014. október, november, december, 2015. január, február, március, április, május, június, július hónapokban az alperes által állított kifogások darabszámát megalapozottnak találta, hiszen az alperes mindkét fél által aláírt összesítő feljegyzéseket csatolt, amely bizonyította a kifogások darabszámát.

[24] A 2015. augusztus, szeptember, október, november, december és 2016. január napokra vonatkozóan az alperes nem tudott olyan, mindkét fél által aláírt feljegyzést csatolni, amely az általa állított minőségi, mennyiségi kifogások számát bizonyította volna. 2016. március hónapra sincs mindkét fél által aláírt összesítés, ugyanakkor az alperes által csatolt minőségi, mennyiségi kifogások közül a 6., 9., 10., és 13., számú egyedi kifogásokat a felperesi képviselő is aláírta, ezért a felperesi hibás teljesítést ekörben bizonyítottnak találta. 2016. április hónapra rögzített 29 kifogás darabszámát nem találta bizonyítottnak, mivel sem aláírt egyedi kifogás nem volt, sem aláírt összesítés. A 2016. májusi hónapra 10 db kifogást talált bizonyítottnak, mivel ezen egyedi kifogásokat a felperes képviselője is aláírta. Minderre figyelemmel összesen 63.529.562 forint összegben találta bizonyítottnak az alperes hibás teljesítési kötbér igényét. A kötbér mértékét nem tartotta túlzónak, mivel az az arányosság elvét nem sértette, ezért azt a Ptk. 6:188. §-ában foglaltak ellenére nem mérsékelte. Megállapította, hogy az alperes által 30.395.143 forintban érvényesített meghiúsulási kötbérigény megalapozatlan, hiszen a szerződés meghiúsulása a felperesnek nem róható fel.

[25] A fentiekből kiindulva a felperest megillető 162.610.514 forintból levonta a 63.529.562 forint összegű hibás teljesítési kötbért, ezért a felperesnek járó vállalkozói díjigényt 99.080.952 forintban állapította meg, amelynek a késedelmi kamatát 2016. május 25. napjától a kifizetésig a Ptk. 6:155. § (1) bekezdésének megfelelően megalapozottnak találta. A behajtási költségátalányról szóló 2016. évi IX. törvény 3. § (1) bekezdése alapján döntött a felperes által érvényesített behajtási költségátalányról. A felperes elmaradt haszon iránti igényét 3.603.067 forint és annak 2016. május 25. napjától járó késedelmi kamatában tartotta megalapozottnak. A fentieket meghaladóan a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a közjegyzői letétből való kiutalásról jogszabály hiányában nem rendelkezett.

[26] A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 77. § és 84. § (1) bekezdése alapján rendelkezett és megállapította, hogy

a felperes 57 %-ban lett pernyertes és 43%-ban pervesztes. Minderre figyelemmel a felperest illető perköltség összegét 1.601.760 forintban állapította meg.

[27] A felperes módosított fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy az ítéletben megállapított 99.080.952 forint vállalkozói díjon felül kötelezze az ítéltábla az alperest további 63.529.562 forint vállalkozói díj és a teljes 162.610.514 forint vállalkozói díj után 2016. május 25. napjától járó késedelmi kamatának megfizetésére. Kérte továbbá az elsőfokú bíróság ítéletnek megváltoztatását a perköltség vonatkozásában is, mivel a pernyertessége a fellebbezés megalapozottsága esetén 90 %-os, ezért az alperest 2.984.925 forint elsőfokú perköltségben kérte marasztalni. Nem vitatta a 3.603.067 forint elmaradt vagyoni előnyre és annak késedelmi kamatára, továbbá a behajtási költségátalányra vonatkozó ítéleti rendelkezést. Kérte továbbá az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását.

[28] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a hibás teljesítés körében az alperes által benyújtott bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, a valósággal ellentétesen, megalapozatlanul állapította meg a tényállást. Hangsúlyozta, hogy a 2022. július 11. napján kelt beadványában részletesen kifejtette, hogy mely ténybeli és jogi okokra hivatkozással megalapozatlan az alperes hibás teljesítésből eredő kötbérigénye, ezt azonban az elsőfokú bíróság csak részben vette figyelembe.

[29] Kifejtette, hogy a hibás teljesítésre vonatkozó – 3.2. számú – adatlapok nem lettek szabályszerűen kitöltve, továbbá szinte egyetlen okiratból sem derül ki, hogy mikor végezte az alperes az ellenőrzést és az sem, hogy a kifogásolt takarítást a takarítási ütemterv alapján mikor kellett végezni a felperesnek. Álláspontja szerint kizárólag abban az esetben lehetett volna megállapítani a hibás teljesítését, ha az adott feladatot a takarítási ütemterv szerinti időpontban nem végezte el. Ennek a bizonyítása az alperest terhelte, de bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság ítélete ezért súlyosan téves, és ellentétes a rPp. 206. §-ában rögzítettekkel. Mindezen túlmenően az elsőfokú bíróság egyes esetekben megalapozatlannak találta azon dokumentumokat, amelyeket a felperes képviselője nem írt alá, más esetben pedig ezt a tényt figyelmen kívül hagyta. Volt olyan kifogás is, ahol az alperes elismerte, hogy a javítás részben megtörtént, amit az elsőfokú bíróság szintén nem mérlegelt. Minderre figyelemmel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperes hibás teljesítésből eredő kötbér követelését beszámította annak bizonyítatlanságára is figyelemmel.

[30] Hangsúlyozta, hogy a hibás teljesítés tekintetében a mennyiségi és minőségi hiba esetén mind a szerződés 6.2.2. pontja, mind pedig a megállapodás preambulumban hivatkozott mellékletek és ahhoz kapcsolódó kitöltési útmutató alapján kizárólag akkor fogadható el az alperes hibás teljesítéséből eredő kifogása, ha a hibás teljesítés tényét a 3.2. melléklet szerinti, megfelelően kitöltött kifogás adatlap igazolja. Az alperes azonban napokkal, hetekkel később, vagy csak a hónap végén hivatkozott hibás teljesítésekre, így a kifogások több hetes vagy hónapos késéssel kerültek utólagosan átadásra és az adatlapok nem voltak megfelelően kitöltve sem. A hibával érintett konkrét teljesítési helyek kóddal való

megjelölésének hiányában sem a teljesítéskor, különösen pedig azt követően nem lehetett a hiba tényleges fennálltára megalapozott következtetést levonni.

[31] Kifejtette, hogy a közbeszerzési műszaki leírás részletesen meghatározta az általa elvégzendő feladatokat napi, heti, havi és fél évente elvégzendő feladatok szerinti bontásban. Az alperes a különböző és eltérő funkciójú helyiségben eltérő tartalmú takarítást írt elő egy összetett rendszer szerint. Emiatt szükség volt a szervezeti egységek és a helyiség kódok szerinti besorolásra is. Hangsúlyozta, hogy önmagában akkor, hogyha a helyiség tisztaságát illetően kifogás merült fel, nem biztos, hogy ahhoz szerződösszegés is társult, hiszen ezt csak az adott napra vonatkozó feladatok nem megfelelő módon való elvégzése okozhatta, amit az alperesnek a munka befejezését közvetlenül követő időpontban ellenőriznie és jeleznie kellett volna.

[32] A felperes fellebbezésének kiegészítésében az elsőfokú bíróság által elfogadott hibás teljesítési kötbérigény tekintetében az egyes hónapokra lebontva is részletezte álláspontját. A 2014. szeptember, október, november hónapra elfogadott kifogások tekintetében is hiányolta az érintett helyiség kódjának feltüntetését, míg a december hónapra vonatkozó kifogások tekintetében sérelmezte, hogy egyetlen okiratból sem derül ki, hogy a takarítási ütemterv alapján mikor kellett volna végezni az adott takarítást. A 40. számú kifogást képviselője nem írta alá, a 45. és 46. számú kifogást pedig senki nem írta alá és az sem került feltüntetésre, hogy napi, heti vagy havi takarítás elmaradásáról van szó. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság 2015 januárjában olyan kifogást fogadott el, amely nyomtatvány szerint a hiba kijavítása megtörtént és azt valamennyi fél alá is írta. A 2015. február-július közötti időszak tekintetében általános jelleggel sérelmezte, hogy az egyes kifogás formanyomtatvány hiánytalan kitöltése nem történt meg, így azokat nem lehetett volna igazoltan, bizonyítottan hibás teljesítésként értékelni.

[33] Megítélése szerint az ítélet ellentétes a régi Kbt. 130. § (6) bekezdésében foglaltakkal, emiatt is alaptalan a beszámítás.

[34] Kifejtette, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság az alperes hibás teljesítési kötbér követelését elutasítja, abban az esetben 90%-ban lett volna pernyertes, amely alapján az alperesnek 2.981.925 forint elsőfokú perköltség fizetési kötelezettsége keletkezett volna. Egyebekben az elsőfokú eljárás során előterjesztett nyilatkozatait tartotta fenn.

[35] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság megfelelően állapította meg a tényállást, az általa csatolt bizonyítékokat megfelelően értékelte, és azok alapján megalapozott döntést hozott.

[36] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a felperes által érvényesített vállalkozói díjigény hibás teljesítési kötbér beszámítását meghaladó megállapítása és elutasítása, továbbá az elmaradt vagyoni előny, és a behajtási költségátalány tárgyában a rPp. 228. § (4) bekezdése értelmében – fellebbezés hiányában – jogerőre emelkedett. Az ítéltábla ezért az ítéletet kizárólag a fellebbezés keretei között, az alperes hibás teljesítésből eredő kötbér igényének beszámítása körében bírálta felül.

[37] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[38] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helytálló az abból levont jogi következtetése, így döntésével és kifejtett indokaival az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[39] Megalapozatlanul hivatkozik a felperes fellebbezésében arra, hogy az alperes beszámítása a régi Kbt. 130. § (6) bekezdésébe ütközik. Az alperes ugyanis az elsőfokú bíróság által megalapozottnak tartott beszámítás körében az annak alapjául szolgáló felperesi hibás teljesítés tényét a felperes elismerése alapján a későbbiekben kifejtettek szerint kétséget kizáróan bizonyította. Ezért – figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra is – a peres eljárásban előterjesztett alperesi beszámítás az elszámolás körében értékelhető, azt a törvény hivatkozott rendelkezése nem zárja ki.

[40] Az elsőfokú bíróság – a fellebbezésben kifejtettektől eltérően – a rPp. 206. §-ának megfelelően értékelte a bizonyítékokat. Az alperes által érvényesített körbérigény a vállalkozási szerződés 6.2. és 6.2.2. pontjaiból kiindulva vizsgálendő, amelynek értelmében a hibás teljesítési kötbérigény akkor megalapozott, ha a felperes takarítási feladatait nem, csak részben, vagy nem megfelelő minőségben végezte el. A szerződés mellékletét képező II/A Műszaki specifikáció 1. számú melléklete szerint a felek közötti számlázás alapját a felek által együttesen leszignált teljesítésigazolások képezik. A teljesítési igazolás kitöltési útmutatóját tartalmazó Műszaki specifikáció 3.1. számú melléklete értelmében csak az számított hibás teljesítésnek, ha arról az erre rendszeresített, 3.2. számú melléklet szerinti bizonylatot csatolták. A hiba jellegét minden esetben a kifogás-bizonylatok igazolják a 3.2. számú mellékletnek megfelelően – ahogyan arra a felperes is hivatkozott. A fellebbezésben foglaltakkal szemben azonban a 3.2. számú kifogás-bizonylatokon nem kellett feltüntetni az alperesi ellenőrzés időpontját, és azt sem, hogy a kifogásolt takarítást a takarítási ütemterv alapján mikor kellett végeznie a felperesnek. A kifogásokon a hiba továbbításának és az elvárt befejezésnek az időpontját, továbbá a hiba kijavításának megtörténtét lehetett mindössze feltüntetni. A fentiek értelmében megalapozatlan a takarítási ütemtervvel összefüggő felperesi fellebbezési érvelés, mivel a hibás teljesítés tényét a kifogás-bizonylatok önmagukban igazolják, különösen azok szolgáltató általi ellenjegyzésével. Ugyanakkor a felek közötti szerződés nem utal a takarítási ütemtervre, még a hibás teljesítés megítélése körében sem.

[41] Az alperes hibás teljesítésre alapított kötbérigénye tekintetében ugyanakkor az elsőfokú bíróság – a kifogás adatlapokon túl – megalapozottan tulajdonított jelentőséget a felek által kölcsönösen aláírt egyéb dokumentumoknak, így a 2014. október – 2015. július közötti időszakra vonatkozóan alperes által csatolt – havi összesítő feljegyzéseknek. Ezek a rPp. 196. § (1) bekezdés d) pontjának megfelelő teljes bizonyító erejű magánokiratok, amelyek az ellenkező bizonyításig teljes bizonyítékul szolgálnak arra, hogy a felperes az abban foglalt nyilatkozatokat megtette. Ennek megfelelően a fent megjelölt időszakra vonatkozó havi feljegyzések a felperes által ellenjegyezett, tételesen rögzített „nem megfelelőségeket”, azaz a nem megfelelő teljesítéseket tartalmazzák. Ezen összesítők olyan egyedi kifogásokban (3.2. számú adatlapok) rögzített hibákat is magukba foglalnak, amelyeket a szolgáltató felperes egyébként nem írt alá. Rámutat az ítéltábla azonban arra, hogy a keresethez F/7. sorszám alatt csatolt 2016. január 22-i levélben a felperes 2014. szeptember – 2015. május közötti időszakra vonatkozóan kötbérigényt ismert el. Jelentősége van továbbá az ellenkérelemhez 4/A/2. sorszám alatt benyújtott 2016. május 5-én kelt felperesi levélnek, különösen az ahhoz csatolt mellékletnek is, amely a 2016. április 21-i egyeztetésnek megfelelően a felperes által a 2014. szeptember – 2015. július közötti időszak tekintetében az elismert hibás teljesítésre vonatkozó kimutatást tartalmazza. A kimutatásban havi bontásban rögzített hibák megegyeznek az egyes havi összesítő feljegyzésekben szereplő „nem megfelelőségekkel”, azaz hibákkal, amelyek egyébként megfelelnek az elsőfokú bíróság által értékelt, az alperes által 114/A alatt csatolt, az adott időszakra vonatkozó egyedi kifogásokban megjelölt hibákkal. Ezen bizonyítékok egybevetése alapján így kétséget kizáróan megállapítható, hogy 2014. október – 2015. július közötti időszakban a hibás teljesítések tényét a felperes maga is elismerte. A többszöri elismerő nyilatkozatra figyelemmel foghat helyt a felperes azon érvelése, hogy azt az alperessel való megegyezés, díjának mielőbbi kiegyenlítése érdekében tette.

[42] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor 2014. szeptemberre, 2016. márciusra és májusra vonatkozóan a hibás teljesítés igazolására a felperes által aláírt egyedi kifogásokat bizonyítékként értékelte, hiszen azok a szolgáltató felperes által történő ellenjegyzéssel egyértelműen igazolják az adott kifogásban rögzített hibák tényét. 2014. szeptemberére a felperes által aláírt kifogások mellett irányadó a fentiekben hivatkozott, az ellenkérelemhez 4/A/2. sorszám alatt csatolt 2016. május 5-én kelt felperesi levél 2014 szeptemberére vonatkozó hibákat tartalmazó melléklete is, amely részben megegyezik a felperes által aláírt kifogásokkal. Súlytalan a felperesnek a kifogásokat illetően a kódok feltüntetésének hiányára való hivatkozása ekörben, mivel aláírásával – kódok hiányában is – elismerte a hibás teljesítés tényét.

[43] Rámutat az ítéltábla arra, hogy a felperes az aláírt kifogás-bizonylatokkal szemben nem volt elzárva attól, hogy igazolja a hibátlan teljesítését, amelyről az elsőfokú bíróság is tájékoztatta a 17.G.44.273/2016/9. és 18. számú jegyzőkönyvekben a rPp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően.

[44] Megalapozatlan a kijavításokra való fellebbezési hivatkozás is, mivel a szerződés 6.2.6. pontja értelmében a kötbér megfizetése független a hiba kijavításától.

[45] A fentiek alapján a hibás teljesítés ténye az elsőfokú bíróság által számba vett, a felperes által elismert esetekben megállapítható, ezért erre alapítottnak a szerződés 6.2.2. pontjában rögzített – a felperes által nem vitatott – számítási módnak megfelelően a hibás teljesítési kötbér összege is megállapítható, ahogyan azt az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzített táblázat [158] szerint kiszámította.

[46] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján a fenti kiegészítéssel helybenhagyta.

[47] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a perköltség megváltoztatására irányuló fellebbezése is megalapozatlan, ugyanakkor a rPp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperes másodfokú perköltségét. Ennek körében az ítéltábla az alperes ügyvédi munkadíját vette figyelembe, és azt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján az elvégzett munka arányában 500.000 forint + 135.000 forint áfa, azaz összesen 635.000 forint mérsékelt összegben állapította meg.

Budapest, 2023. január 25.

dr. Buglyó Gabriella s.k.

a tanács elnöke

dr. Sági Zsuzsanna s.k.

előadó bíró

dr. Benedek Szabolcs s.k.

bíró